

Český jazyk – 6.třída

26.zadání

1. Pravopis

a)dej věty do množného čísla, doplň tabulku – písemně do sešitu

Vlaštovka letěla.	Vlaštovky letěly.	Pes vyl.	Psi vyli.
Chlapec stál.		Kuře pípalo.	
Kůň klusal.		Obraz visel.	
Kůzle mečelo.		Kočka mňoukala.	
Medvěd bručel.		Jana volala.	
Letadlo letělo.		Drahokam se blyštil.	

c)vyber správnou odpověď- věty zapiš do sešitu

Děti se *dívali – dívaly - dívala* na pěkný obrázek.

Koně *řehtali – řehtaly – řehtala* ve stáji.

Brány se *otevřeli – otevřely - otevřela* v pravý čas.

Na míse *byli – byly – byla* jablka.

Vrány *poletovali – poletovaly – poletovala* nad polem.

Malé míče se *kutáleli – kutálely – kutálela* v tělocvičně.

Rybičky *plavali – plavalý – plavala* – na dně moře.

Štěňata *štěkali – štěkaly – štěkala* v boudě.

2. Skladba - zápis do sešitu

nadpis Přívlastek

- závisí na podstatném jméně, blíže určuje jeho význam
- zkratka Pk, ptáme se který- jaký - čím?
- druhy: shodný a neshodný – zkratky PkS, PkN
- značíme

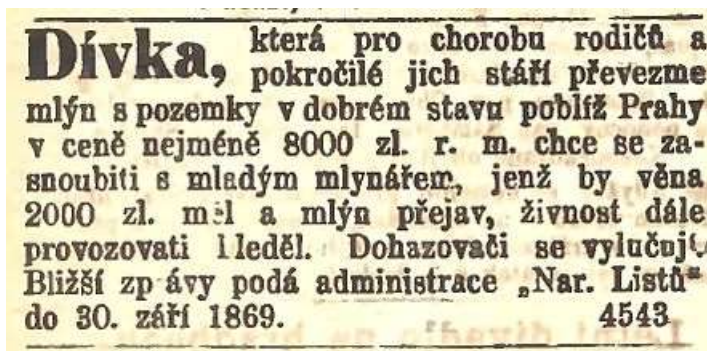
- přívlastek shodný se shoduje s řídícím členem v pádě , čísle, rodě, bývá vyjádřen přídavným jménem, zájmenem, číslovkou- **pěkné výkresy, naše škola, první princ**
- přívlastek neshodný – neshoduje se v pádě, čísle a rodě, bývá vyjádřený podstatným jménem nebo infinitivem – krajina **bez vody**, jízda **na saních**, snaha **učit se**

3. **Práce s učebnicí**- modrá učebnice str.126/cv.1, 2 – ústně, str.126-7/cv.3a – ústně

4. Sloh – inzerát

– do školního sešitu modrá učebnice str. 127/ cv.4 - pokus se napsat inzerát pro čarodějnici nebo jinou pohádkovou postavu, která hledá ženicha

- příklad inzerátu z 19. století

- inzerát na internetu

5. **Pracovní sešit:** PS str.52/cv.1 PS/str.53/cv.2,3,4 PSstr.55/cv.5 PS -str.56/cv.1

6. **Procvičovat můžeš** na www.skolasnadhledem.cz – zadej kód z PS na str.52 dole nebo druhy přívlastků

7. **Literatura** – Švýcarský Robinson – přečti si ukázkou z knihy švýcarského autora J.Wyssa, odpověz na otázky do literárního sešitu

A na palubě stožáry zpřelámané vichřicí jako párátka, a vlny vysoké jako dům je ometaly strašidelnými košťaty pěnivé vody, které na lodi stále přibývalo. Nakonec lodníci zalezli do kajut, trochu se modlili a víc kleli a kapitán, vždycky tak úzkostlivě střežící čistotu

lodí, se natáhl promáčený a v botách na postel a vyštěkl na prvního důstojníka žádajícího další rozkazy: „Čekat na zázrak, nebo umřít. Víc se už nedá dělat.“ Kromě posádky cestovala na lodi jediná rodina. Pan Jakub Braun ze Švýcarska se svou chotí a čtyřmi syny. Byla to anglická loď a vezla osadníkům do anglických kolonií chovná zvířata, zbraně a střelný prach, nástroje a osivo. Pan Braun se na ní octl, protože se rozhodl hledat také obživu za mořem. Těžko se žilo i ve Švýcarsku v nepokojné době věčných napoleonských válek. Toužil po klidu, míru a práci. A teď litoval. Čtyři děti a ustrašená žena, snažící se statečně po šest dlouhých dnů a nocí skrýt před nimi smrtelnou úzkost a slzy. Nebylo by jim líp i ve věčně válkou sužované Evropě? Děti umořené strachem a hrůzou pevně usnuly, i paní Braunová zdřímla vyčerpáním. Knůtek věčného světla v tmavomodré nádobce naplněné olejem nepokojně poskakoval a spoře osvětloval kajutu. Těsně vedle matky, drže se jí i ve snu drobnou ručkou úzkostlivě kol krku, těžce dýchal nejmladší z chlapců, František. Byl bledý, zmořený mořskou nemocí, a hvízdalo mu v průduškách nastuzením z neustálého vlhkého průvanu. Nebylo mu, chuděrkovi, ještě ani osm let. Zato prvorozený Bedřich, patnáctiletý, silný a obratný hoch, se usmíval a měl zdravě zrůžovělé tváře, jako by se ho těch šest dnů utrpení ani nedotklo. Byl teď asi myšlenkami doma, ve Švýcarsku, mezi kamarády, a nadobro zaspal svízele nekonečného dneška. Pan Braun vstal, aby přikryl desítiletého Arnošta. Odjakživa ten chlapec neklidně spí. Je citlivý, má dobré srdce a tu a tam se to snaží zastříť předstíranou obhroublostí. Prožívá asi ještě i teď celodenní vzrušení. Pan Braun už sahá po Arnoštově pokrývce, když pojednou ustrne. „Země! Pobřeží! Země!“ zdá se mu, že slyší jakýsi hlas. Loď je zaklíněna mezi mohutnými skalisky, a už to není loď, ale rozšlápnutá skořepina, a spousty vody, které lodníci po šest dnů pracně odčerpávali, hrnou se teď všemi otvory z probouraného vraku.

Kde se příběh odehrává? Kolik dětí měli Braunovi? Jak se jmenoval jejich nejmladší a nejstarší syn? Proč odcestovali ze Švýcarska? Jaká nemoc ohrožovala některé cestující?